

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica II. Adventûs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

que tamen quidquam inde fructus ad animam meam derivatur. Verba Christi, sunt thesaurus in agro absconditus, sunt ager thesaurum ostendens, sunt margarita pretiosa, sed ego rudis negotiator, ac negligens, has opes stultus contemno. Amor & studium vitæ Christi.

DOMINICA II.

Adventus.

Cum audisset in vinculis opera Christi Matt. II.

Quis non audivit in vinculis opera Christi? in vinculis charitatis, quæ potenti dextera sua fecit & facit? Magnum opus Christi in vinculis, qui ad vocem Sacerdotis venit in vincula Specierum. Magnum opus, quia panis fit Caro; vinum fit Sanguis; Magnum opus, quia sub tantillis speciebus, totum corpus JESU, totus Sanguis, totus Christus, cum anima, corpore, Divinitate, virtutibus meritisque concluditur, & totus in toto & totus in qualibet parte continetur. Magnum opus Christi in vinculis istis, quia à Sacerdote tenetur, portatur, frangitur, porrigitur. Putas hoc illi fieret, nisi in vinculis esset? Omnia Christi opera in vinculis! sed & magna Christi vincula. Vincula utique Adæ, vincula charitatis. Magnum sanè, & nescio an non maximum opus Christi in vinculis, quo ad hominem, ad me miserum venit; & quasi non factis illi esset vincula Specierum intrare, sed & carceres corporum, pectorum, cordium. O cor meum! si scires donum Dei, & nosset hunc vinctum, exornares carcerem tuum, & faceres ex illo paradisum. Tu ô vincte amabilis JESU,

A 4

adju-

adjuva infirmitatem meam, & præsta hoc; facque opera tuagloriosa in carcere, hoc est corde meo, quod nunc ingrederis.

2. *Cum audisset in vinculis.*

Attende quomodo Deus Sanctos suos in hac vita tractet. Joannes, ille magnus coram Domino; ille Helias in Spiritu & veritate; ille Angelus, ille neque manducans neque bibens, ille quo inter natos mulierum non surrexit major; ille qui primus cælum vim pati docuit; ille Propheta altissimi. Vox VERBI, Sponsus amici, Baptifator Christi, in vinculis est. Itanè nimis honorati sunt amici tui Deus, ut post omnes honores ad catenas deveniant? hoc utique non honorari, sed onerari est. Verùm, hæc est Sanctorum nota ex Christi forma desumpta: Bona agere, mala pati; bonum esse, malum reputari. Quid tu vesane, Sanctus esse vis, sine tribulatione? Sed præter doctrinam & exemplum Christi, præter morem Sanctorum, quin & præter fructum commodumque Sanctificandorum. Non enim expedit Sanctis non pati, etiamsi possent non pati; tum quia forma vitæ Christi id exigit, tum quia in Sanctitate crescere est, in patientia crescere & proficere. Obfirma igitur animum non solum ad non fugiendum, sed potius ad prosequendam, quærendamque patiendi materiam.

3. *Cum audisset in vinculis.*

Joannes de vinculis quærit quâ potest viâ, adit audit, videt Christum, opem illius. Id scilicet Sanctorum est, nunquam dicere sufficit mihi, justus sum, nec deficere, non proficere amplius volo,

g: D. 4. 23
 bicti
 opert as ce
 Tomus II
 N. V
 58

volo, sed
 di finem
 bus, quæ
 tendat.
 sic, sed
 studio &
 planè no
 Propone

Scieba
 tame
 ret, sed
 sit cum
 fitque o
 faciat. I
 Christur
 magnati
 unt, inte
 ges de C
 sciunt.
 tuus? ar
 sapiente
 habent?
 desiderii
 tius, qu
 fandi.

O
 le
 suos mi
 an aliur
 sed quia
 vincita t

volò, sed potius, ante vivendi quam proficiendi finem facere; nec ullis retardari difficultatibus, quòminus melior seipso semper fieri contendat. Et Joannes quidem sic; nos autem non sic, sed qualibet cessandi à bono ac proficiendi studio & labore occasione gaudemus, Servi planè non filii, virga ac calcaribus indigentes. Propone indefessum emendandæ vitæ Studium.

4. *Tu es qui venturus es?*

Sciebat Joannes Christum esse Messiam, & tamen quærit an ille sit? Non ut ipse disceret, sed ut alios doceret. Vera quippe charitas, sit cum scientibus, & nescit cum discentibus, sitque omnibus omnia ut omnes Christo lucrifaciat. Et ubi sunt illi, qui nonnisi in ædibus Christum prædicare, & nonnisi sapientibus magnatibusque sapientiam cæli revelare cupiunt, inter puerorum autem, rusticorumque greges de Christo dicere, aut erubescunt aut non sciunt. An verò pro his Christus non est mortuus? an istis non est opus Christo? an magis sapientes quam rudes prædicatione Christi opus habent? Zelus Christo pauperes lucrificandi; desideriumque cum abjectis & pauperibus potius, quam cum magnatibus agendi & convertendi.

5. *Tu es qui venturus es?*

Quoties gratia Christi ex vinculis illis cælestibus liberalissimi Jesu ad te nuntios suos mittit, quærens ex te Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Vellet ad te Gratia Jesu, sed quia in te obicem videt, apud Jesum veluti vincula tenetur. Mittit ad te igitur nuntios, in-

A 5

spira-

spirationes, Angeli custodis monita, varios mentis motus. Itane desisti esse quod eras, homo tui amans, superbus facilis ad offensam Dei, quousque alium te expectare Bonitas Divina debet? quousque divitias bonitatis ejus contemnes? cur thesaurifas tibi iram in die iræ, & impœnitens cor? Quare & quousque tenent te vanissimæ istæ mundi carnisque illecebræ? o quid respondere soles istis nuntiis; quandoquidem eundem te deprehendunt qui fuisti; superbum scilicet ut ante, curiosum ut ante, vagum, tepidum ut ante. Excitare aliquando, & labora, ut possis respondere talibus nuntiis Dei; Quod in Evangelio hodierno scriptum est; Cæci vident, quia nihil scilicet ex se, sed omnis sufficientia illorum ex Deo. Surdi audiunt, Deum potius quàm homines, quamvè seipsos. Claudii illi in utramque partem claudicantes, jam tandem in plenitudine cordis ad Deum contendunt.

6. Tu es qui venturus es?

Credisne tibi mortem imminere? credisne te Christi judicio tremendoque ejus tribunali sistendum? Quod non credas, argumento est præfens ista tepiditas, atque segnities in Servitio Christi ejusque vitæ imitatione. Quid autem, an talis ante judicis illius oculos comparere velis, qualis es? Quam vere tibi nunc à Christo dici posset. Tunc es qui venturus es ad judicium meum, & redditurus rationem de omnibus? an verò alium expectamus? Ecce tres anni sunt, & sterilis arbor sterilis est, ut quid terram occupat, ab aliquo alio fructuosius occupandam? Igitur qualis ante Christum in hora judicii

judicii con-
talis esse in-

7. Beatus

Magis licet
Usque ad
dalizantur
tam multo
culpâ, no
calestis fa
pter huma
dere; sed
Si adhuc
non effem
bis judicer
judicat Do
minum, so
spectus hu

8. Beatus

Scandal
teri Ch
signibus
comparer
timur Do
niam, pau
bores, hu
becemus.
lizari in te
insigniri.

9.

Cogita
dere,
tum, mur

g. Dr. Lee
bicki
operi asce
Tomus II
N: V
58

judicii comparere velis, nunc tecum statue & talis esse incipe.

7. *Beatus qui non fuerit scandalizatus in me.*

MAgis optantis quam sperantis vox ista est: licet ejus sit, qui finxit corda hominum. Usque adeò rari sunt qui in Christo non scandalizantur. Et tamen Christus quamvis videret tam multos in se scandalizandos, suã ipsorum culpã, non tamen neglexit ideo opera Patris sui cœlestis facere. Ita prorsus, nec te decet, propter humanas rationes, à Dei beneplacito recedere; sed potius oportet te dicere cum Paulo; Si adhuc hominibus placerem, servus Christi non essem; mihi enim pro minimo est ut à vobis judicer, aut ab humano die; etenim qui me judicat Dominus est, qui solus novit corda hominum, solusque rectè judicat. Contemne respectus humanos.

8. *Beatus qui non fuerit scandalizatus in me.*

Sandalizatur in Christo, qui erubescit confiteri Christum, qui pudori sibi ducit, cum insignibus Christi Domini sui coram hominibus comparere, ò quoties scandalum istud in te patimur Domine JESU: quoties crucis ignominiam, paupertatem, obedientiam, dolores, labores, humiliationem propter te sustinere erubescemus. Et quid est hoc aliud, quam scandalizari in te, dedecusque putare, tuis insignibus insigniri.

9. *Quid existis in desertum videre?*

COgita quid in hoc desertum egressus sis videre, ad quod videndum natus es? Desertum, mundus est; desertum, quia à Deo est desertum,

sertum, Deo vacuum omni bonorum cælestium affluentia orbem. Exeunt aliqui in hoc desertum videre, qui revera non videre sed cæcari egrediuntur. Exeunt enim videre vanitates & nebulas, lutum, voluptates; & hi vident omnino nihil, imò videntes cæci fiunt. Ille vero exit in desertum videre, qui videt desertum, qui animum suum in rebus creatis non conquiescere agnoscit, qui ex creaturis ascendit ad Creatorem, qui cælum intuens, terram sibi sordere facit. O utinam ita anima mea exeas in desertum videre, non arundines superbiæ vento agitatae, non homines voluptuosos & mollibus vestitos, sed prophetam, qui antiquis, Videns, dicebatur, præscium, videlicet futurorum, mortis futurae, iudicii Dei, damnationis, præmii que in cælo perennis. Despectus terrenorum omnium.

10. *Qui preparabit viam tuam ante te.*

Quis erit iste qui preparabit viam tuam ante te hinc in hac vita, & in illo ad aliam incognitam vitam digressu? Planè, nisi is Joannes, Gratia scilicet erit, actum est de te. Sed quis iste est Joannes? excute eum totum quantum est, nomen enim ejus Gratiam Dei sonat, officium ejus est vocem esse clamantis in deserto, Homo enim est sed non vestitus mollibus: Propheta & plusquam Propheta, imò Angelus est. Talem te Joannem habere imò esse oportet, si viam ante te vis preparari. Ama igitur & præ omnibus cura ut Gratia Dei sit in te, ut vacua non sit, ut illam in vanum non accipias; scitoque quod in corpore molli delicatoque, Gratia Dei fervens & efficax moriatur,

11. *Ecce*

11. *Ecce*

A Udivi
isti
quia molli
giosis. Si
patent, qu
adulatoria
conscienti
Multi ven
meliores.
ut ad te
Æ
promotio
excusatio
untur, in
cretum m
Religioso
& Domib
nisque aff

D

D Eus n
Deu
tuis & fili
autem rec
Tuque vic
des mihi
qui sum;
Ego vero
me nihil
O Domir

11. *Ecce qui mollibus vestiuntur, in Domibus Regum sunt.*

AUdivi aliquando objectum aliquibus; Ecce isti & isti in domibus Regum sunt, Cur? quia mollibus vestiuntur, vā nobis, & vā Religiosis. Si ideò eis Regum Procerumque domus patent, quia mollibus vestiuntur, quia mollis, & adulatoria est lingua eorum, qui molliter & laxè conscientias tractant. Equidem verum est illud; Multi veniunt ad nos ut ditiores fiant, pauci ut meliores. Miserum planè sic egredi Ægyptum, ut ad te Ægyptus recurrat divitiarum, honorum, promotionumque causâ. Utere quisquis es hoc excusationis clypeo. Ecce qui mollibus vestiuntur, in Domibus Regum sunt: Cella mea, secretum meum, paupertas mea, mihi cordi. Quid Religioso & mollitiei? quid profugo à mundo & Domibus Regum? Amor asperitatum, carnisque afflictionum, & fuga negotiorum sæculi.

DOMINICA III.

Adventus.

1. *Tu quis es? Joan. I.*

DEus meus mi JESU, quis tu? quis ego? Tu Deus meus & omnia, ego autem Servus tuus & filius ancillæ tuæ, Tu venis ad me, ego autem recipio te & quæro ex Te, Tu quis es? Tuque vicissim ex me, Tu quis es? sed tu respondes mihi voce grandi & magnificâ: Ego sum qui sum; & ecce ad te venio, ut cibus tuus sim. Ego verò quid dicam de me non habeo, quia ex me nihil sum; gratiâ autem tua sum quod sum. O Domine: pretiosissimum corpus Sanguisque
Tuus